

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra RISTESTENEN

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 348. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262025088/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Niels Studtmann seet Leiligheden an og listet sig ned til Stalden, hvor han Dagen iforveien havde indsat sin Hest. Da han traadte ind, vendte Hesten sit Hoved mod ham og modtog ham med en venlig Vrinsken, der dog nu i den stakkels Kræmmerens Øren lød som en Haanlatter. Hurtigt lagde han sin Sadel paa, spændte Gjorden, optømmede Klemperten, satte sig op og reed i fuldt Fiirspring hjemad.

Paa Halvveien faldt der ham imidlertid med Eet Noget ind; han standsede sin flyvende Fart og lod den pustende Hest gaae i Skridt, medens han i sit Hjerte saaledes tiltalede sig selv: »Du er dog en stor Esel, Niels! og en dum Knegt ovenikjøbet! Du vilde snyde din bedste Ven baade for hans retmæssige Eiendom og for hans Brud, som elsker ham. Tvi Dig an!« (Her spyttede han langt ud i Marken) »Og Tøsen? hun kunde jo slet ikke lide Dig, det var klart nok. Havde Du mod hendes Villie faaet hende til Ægtehustru, — hun vilde ordentlig have kusket Dig! Tak Du din Gud og Skaber og vær glad, at Du slap saa godt! — — Nu er Familien *Boel* uhyre riig! — — *Claus* beholder ikke Alt, — Faderen faaer sin Part — — og Datteren faaer sin! Datteren? ja, den lille, søde *Kristense*, som altid har holdt saa meget af Dig, Du Taabe! og som Du til Gjengjæld har været saa kold og haard imod! Fy, skam Dig! (Her spyttede han atter) Jeg veed nok, hvad jeg gjør! Hun faaer jo ogsaa sin Part, og den kan ikke blive saa ringe!«

Her gav han atter sin Ganger Spore og Tøile og naaede i stærkt Trav snart til Borre. Han lod sin Hest sætte i Stald og gav sig selv kun saamegen Tid, at han fik sig lidt hæget og hersket; derpaa gik han